

51

Adwent. Na co czekam, do czego dążę?

Cele katechetyczne

- ukazanie znaczenia i symboliki Adwentu;
- zachęta do aktywnego uczestnictwa w obchodach Adwentu – indywidualnie, jak i razem ze wspólnotą Kościoła.

Treści

- znaczenie, symbolika i tradycje związane z obchodami Adwentu;
- potrójny wymiar Adwentu;
- Chrystus przyjdzie powtórnie na świat jako Najwyższy Sędzia;
- Bóg proponuje nam, byśmy się nawrócili i jako główny cel życia wybrali miłość;
- wartość posiadania celów i oczekiwania w życiu człowieka.

Wymagania

Uczeń:

- opowiada o znaczeniu i symbolice Adwentu;
- opisuje tradycje związane z obchodami Adwentu w Polsce;
- tłumaczy, że nazwa Adwentu pochodzi od łacińskiego słowa *adventus* i podaje znaczenie tego słowa;
- opisuje potrójny wymiar przeżywania Adwentu;
- wymienia, jakie cele w życiu może mieć człowiek i jaki cel życia proponuje nam Bóg;
- wyjaśnia wartość oczekiwania;
- wyjaśnia, co to znaczy „prostować drogi dla Pana”;
- tłumaczy, czym jest nawrócenie.

Postawy

Uczeń:

- układa adwentową modlitwę oczekiwania na Jezusa;
- świadomie przeżywa Adwent, np. poprzez udział w roratach.

Pojęcia, postaci

Nawrócenie, Adwent (*adventus*), roraty, czuwanie, roratka, Matka Boża, Izajasz, Jan Chrzciciel.

Wartości

Nadzieja, pokój, cierpliwość; umiejętność czekania na to, co ważne; nawrócenie i wybranie miłości jako podstawowego celu życia.

Metody

Lektura i analiza fragmentu Pisma Świętego; mapa myśli; pogadanka; praca z podręcznikiem; omówienie ilustracji; opowiadanie; słoneczko; słuchanie lub śpiew piosenki.

Korelacja z edukacją szkolną

- język polski – kształcenie językowe, motyw oczekiwania, np. na przyjaciela (np. Roman Pisarski *O psie, który jeździł koleją*);
- muzyka – pieśń *Czekam na Ciebie, dobry Boże*;
- język obcy – słówka w języku angielskim z podręcznika.

Propozycja realizacji

1. Modlitwa: *Anioł Pański*.
2. Rozpoczęcie: Rozmowa na temat celów, oczekiwań, planów, aktywnego czekania na coś, co jest dla człowieka ważne. Podkreślenie, że istotną wartość ma określenie celu naszych działań. Abyśmy świadomie zmierzali ku niemu, warto mieć plan działania, by widzieć sens oczekiwania, przygotowania, wytrwałości. Na koniec pogadanki, na podstawie tekstu z podręcznika, warto doprowadzić do rozróżnienia rzeczy trwałych od przemijających – zwrócenie uwagi na to, że dobra duchowe dają prawdziwą radość, nigdy nie można się nimi znudzić. Może na początku jest to niewidzialne, ale przynosi owoce zadowolenia z życia i daje wewnętrzny pokój. Jeśli uwierzymy w Bożą miłość, będziemy bardziej kierować się ku życiu duchowemu, a nie szukać zadowolenia tylko w tym, co daje nam świat. Wykonanie zadania 1.

3. Przejście do tematu Adwentu – mapa myśli: uczniowie zbierają dotychczasowe informacje o tym okresie liturgicznym. Wykonanie zadań 4, 6.
4. Podkreślenie, że Adwent rozpoczyna nowy rok liturgiczny – rok kościelny. Pytanie: Jakie znacie zwyczaje związane z Adwentem? Uświadomienie uczniom potrójnego wymiaru Adwentu, uwytkuklenie eucharystycznego wymiaru tego czasu: oczekujemy na przyjsie Jezusa na ołtarz i na spotkanie z Nim w Komunii Świętej. Wykonanie zadania 3.
5. Śpiew pieśni *Czekam na Ciebie, dobry Boże*.
6. Praca plastyczna: Uczniowie rysują symbole Adwentu wraz z ich krótkim opisem. Ważne, aby w tych opisach nawiązać do postawy oczekiwania (cztery świece, roratka, drabinka i żłóbek, wieniec adwentowy).
Pod rysunkiem uczniowie wpisują notatkę w postaci niedokończonych zdań, następnie samodzielnie kończą te zdania.
Symbolami Adwentu są:
 - a) roratka, ponieważ
 - b) wieniec adwentowy z czterema świecami, ponieważ
 -
 - c) drabinka i żłóbek, ponieważ
7. Podkreślenie znaczenia adwentowego wezwania do nawrócenia. W tym celu można posłużyć się poniższymi opowiadaniem. Po lekturze pogadanka o sumieniu, o potrzebie nawrócenia jako wewnętrznej postawie chrześcijanina, o powinności czuwania nad czystością serca, ponieważ będzie to najlepsze przygotowanie na spotkanie z Jezusem z okazji świąt Bożego Narodzenia, a także w każdej Mszy Świętej i na koniec czasów na Sądzie Ostatecznym. Wykonanie zadania 2.

Twarz w lustrze

Było to w czasie Adwentu. Pamiętam dobrze, że dzielnice miasta, w których znajdowały się sklepy, lśniły od blasku złotych aniołów i zielonych girland. Również w oknach wystawowych widać było symbole tego miesiąca, tutaj kolorowe bombki, tam płatki śniegu z waty i szerokie transparenty z napisami: „Pokój ludziom na ziemi”. O północy policja

otrzymała dziwne zgłoszenie: w pomieszczeniach sklepu z zabawkami paliło się światło, najwyraźniej coś było tam nie w porządku.

A kiedy policjanci przybyli na miejsce, tym razem bardzo cicho, aby złapać intruza, zastali bardzo dziwny obraz: na podłodze siedział mały chłopiec w wieku około siedmiu lat. Bawił się nakręcaną kolejką, potem koniem na biegunach, a wreszcie pluszowymi misiami i lwami, po prostu spokojnie się bawił. Wokół niego panowała cisza i spokój.

Jak się nazywał ten mały chłopiec, skąd się tutaj wziął?

Wielka niewiadoma. Policjanci schowali broń, ale zaczęli się, ostrożni i niewidoczni.

Nie, chłopiec nie miał żadnych towarzyszy zabawy, nie mówiąc już o tych ludziach, których w takich przypadkach nazywa się „wspólnikami”. Ale jedno było pewne – schował się tu w dzień, a wieczorem, kiedy sklep zamknięto, wyszedł, aby choć raz, tylko jeden raz pobawić się rzeczami nieosiągalnymi dla niego lub jego rodziców. Było to widać, włosy miał zmierzwiłone, spodnie pocerowane.

Czy należało przeszkodzić temu dziwnemu sprawcy? Oczywiście. Ale nikt tego nie zrobił i właściwie zaalarmowani policjanci nie wiedzieli, dlaczego tak postąpili. Być może chcieli natrafić na ślad ukrytych współwinnych. Albo też ciekawi byli, jak dziecko będzie zachowywać się nad ranem. Albo też nikt nie mógł zdobyć się na to, żeby oderwać tego biednego chłopczynę przed czasem od zabawy takimi wspaniałymi rzeczami... Mniejsza o to, wszyscy czekali. W zasadzce. I obserwowali.

A wtedy zdarzyło się coś, co, niestety, odebrało dziecku jego tajemniczy urok: policjanci zobaczyli, że chłopiec schował małą lalkę. Wcisnął ją na siłę do kieszeni w spodniach, aby zabrać ze sobą. Czy był świadom swojego nieuczciwego postępowania? Każdy wątpił w to jeszcze i wstrzymywał oddech w obliczu niezwykłości tego wydarzenia. Teraz chłopiec wycofał się, skradał się na palcach tak ostrożnie, jakby nie chciał nikogo obudzić. Podszedł do tylnych drzwi. Policjanci wciąż mieli go na oku.

Ponownie zdarzyło się coś niezwykłego: nie wiedząc o tym, chłopiec podbiegł do lustra, do wysokiego i szerokiego lustra, w którym nagle musiał na siebie spojrzeć, czy tego chciał, czy nie.

I wtedy przez jego ciało przeszedł dreszcz, otworzył szeroko przestraszone oczy. Prawie przez dwie minuty wpatrywał się w siebie. Potem zamknął oczy, sięgnął do kieszeni, wyjął z niej pogniecioną lalkę i szybko, w pośpiechu zaniósł ją tam, skąd ją zabrał. A na jego przerażoną twarz powrócił znowu spokój.

W tym momencie policjanci wyszli ze swojego ukrycia i zaprowadzili przerażonego chłopca na posterunek. Mieli rację: schował się i odczekał aż do zamknięcia sklepu. Nie wiemy, czy matka, pracowita wdowa, ukarała go. Wiemy tylko, że właściciel sklepu z zabawkami zrezygnował z wymierzenia kary i że na nadchodzące Święta Bożego Narodzenia coś chłopcu podarował. Wprawdzie nie była to lalka, ale raczej coś na całe życie: duże lustro.

Źródło: W. Hoffsummer, *155 krótkich opowiadań*, Wydawnictwo Jedność, Kraków 2002, s. 49–50.

Błogosławieństwo powiek

Kiedy jeden z uczniów obarczony został winą za poważne przewinienie, wszyscy oczekiwali, że mistrz ukarze go dla przykładu.

Kiedy minął cały miesiąc i mistrz nic nie uczynił, robiono mu wyrzuty: „Nie możemy udawać, że nie widzieliśmy, co się stało. Przecież Bóg dał nam oczy”.

„Tak” – odparł mistrz. – I powieki”.

Źródło: W. Hoffsummer, *155 krótkich opowiadań*, Wydawnictwo Jedność, Kraków 2002, s. 49–50.

8. Podczas lekcji katecheta może także przypomnieć wykres roku liturgicznego, omawiany w dziale I, i powtórzyć, do czego on służy i o czym nas informuje. Rok kościelny zaczyna się na cztery tygodnie przed Bożym Narodzeniem. Jest to pierwsza niedziela Adwentu. Przeżywając rok liturgiczny, łączymy się z Chrystusem, który nas zbawia. W uroczystości i święta roku liturgicznego przypominamy z wiarą i przeżywamy najważniejsze wydarzenia zbawcze. Słowo „adwent” oznacza przyjście. W każdą niedzielę Adwentu podczas Mszy Świętej słyszymy Słowo Boże o proroku Izajaszu, Janie Chrzcicielu, Maryi – Matce Zbawiciela (przypomnienie tajemnicy radosnej – zwiastowanie). W Adwencie powinniśmy się przygotować do uroczystości Bożego Narodzenia. Podczas Adwentu używa się szat liturgicznych koloru fioletowego. Kolor ten podkreśla również charakter oczekiwania na Zbawiciela.
9. Odczytanie fragmentu Pisma Świętego (Łk 12, 35–40) i dodatkowo fragmentu z Księgi proroka Izajasza: „On sam przychodzi, by zbawić was” (Iz 35, 4) oraz „Głos się rozlega: «Drogę dla Pana przygotujcie na pustyni, wyrównajcie na pustkowiu gościńiec naszemu Bogu!»” (Iz 40, 3).

10. Praca z podręcznikiem: Metoda słońeczko – uczniowie podają i zapisują przykłady, jak należy przeżywać Adwent, aby dobrze się przygotować na przyjście Pana Jezusa w każdym z trzech wymiarów Adwentu wymienionych w podręczniku.
11. Notatka: mapa myśli wykonana na lekcji.
12. Praca domowa: wykonanie zadania 3. Powzięcie postanowienia adwentowego albo przygotowanie zaproszenia na roraty dla kogoś z rodziny lub znajomych. Można też poprosić o wykonanie lampionu, z którym dzieci będą przychodzić na roraty.
13. Zakończenie: *Modlitwa o dobre przeżycie Adwentu.*

*Maryjo, prowadź mnie ścieżkami Adwentu,
abym umiał/umiała przyjąć Słowo i wolę Boga w pełnej pokorze.
Naucz mnie radosnego oczekiwania na objawienie się tajemnicy
wcielenia.*

*Oby ten Adwent był dla mnie czasem prostowania ścieżek
i przygotowania miejsca dla Tego, który ma się objawić światu.*

*Z wielkim pragnieniem w sercu chcę dobrze przeżyć
i wejść w głębię misterium Bożego Narodzenia,
aby razem z Kościołem wyśpiewać wielki hymn dziękczynienia
za Wcielenie.*

*Święty proroku Izajaszu, módl się za nami!
Święty Janie Chrzcicielu, módl się za nami!
Maryjo Niepokalana, módl się za nam!
Maranatha! Przyjdź, Panie Jezu! Amen.*

Źródło: <https://radioniepokalanow.pl/modlitwa-o-dobre-przezycie-adwentu/>, (dostęp: 4.07.2023).

Uwaga! Katecheta przygotowuje dla uczniów tekst modlitwy.